

prěne žtuczki teje swateje Wěre, ha su pžiposeduwali toho Zbóžnika; tak su woni tu swatu Wěru wusewali. Czi Žezusowi Wutžownikowe su toho hižo na Swět pofuwanoho Zbóžnika wozjamnoszczeli, te bóizke Pótainoscze, kaž je z joho Horta swóscheli běchu, pownie dopojeduwali, ha schitke Ludé teje Zemje do teje Žezusoweje Cžerkwe zromadzeli; tak su woni zněli. Wone dře jacž Łóžta dawa „wožnie te Pwodé k Rjadei réchtuwacž, děžli „nazému te Sémjo wusewacž; pola Boha pak tola kóizdé Džewacžer tu Žou dóstane po tei swojei Próczé. Ha tak su czi stari Prove towé tém Žezusowém Wutžownikam wo tei nebeskei Weso wosczi zrunani.

Wele Samaritanarow pak z tohosamoho Města jo do Žezusa wěriwo na te Swowo teje Žonskeje, kotraž wobswětkoszczesche: „Wón jo mi schitko prajiw, žtožkuli ja potžiniwa sém. Děž da czi Samaritanaró k Žezuset běchu dóschli; proschachu joho, zo czěw pola nich wostacž. Ha wón tam wosta dwai Dnai. Ha wele jacž jich do noho wěresche na te joho samotne Kětze. Ha woni tei Žonskei prajachu: Nět mó dale newěrimó toho twojoho Pojedana dla; dokelž mó smó joho samt swóscheli, ha smó zpóznali, zo tónsamé zawěrnó jo Kréřtus toho Swěta Zbóžnik.

Židža hramachu tém Samaritanarom teje jich budneje Wěre dla; Žezus pak tež z temi Samaritanarami luboscziwe wokohodžesche, ha z Pokornoscžu jim tu Wěrnoscž dopojeduwasche. Tak nam ze swojim Pžikwadom pokazaj: Kaž mó téč Budne, Wěriwěch nederbimó hidžicž, anicz zadžpěwacž, hale wele jacž wobžaruwacž, jim luboscž wopolazuwacž, ha, zatém hacž zamóžimó —, jich z toho Budženřtwa na tón prawó Pucž nawróčecž.

Ha luboscž mamó wopolazuwacž tež tém Budne, Wěriwém; tola pak ženi nepžedacž teje nascheje praweje Wěre, anicz te naiměnsche newotpužicž. Někotři trebai praja: „Schaf schicžé do jenoho Boha wěrimó; jena Wěra jo tak dobra hačo druba; nech kóizdé pži swojei wostane. Zo jo wuře rěčane; tak Kréřtus nějo řžiniw; pži wschei swojei Pokornoscži ha Luboscži wón tola tei Samaritanarom